

Líný pes

Daniela Řezníčková

Byl jednou jeden kovář, který den co den tvrdě pracoval. Měl psa, který mu ale moc radosti nedělal, protože celé dny jen pospával.

Když na něj kovář zahvízdal, nejen že k němu nepřiskočil, ale ani nezvedl hlavu. Ale sotva si kovář sedl k obědu, líný chlupáč byl hned u jeho nohou, vrtěl ocasem a lísal se k němu, aby dostal něco dobrého na zub. To se však už jeho pán rozhněval.

„Co jsi to za psa? Takhle máš rád svého hospodáře? Máš se ke mně, jen když doufáš v nějaké dobré jídlo? Zatímco já se tu potím a buším do železa, z tebe žádný prospěch nemám! Ale od nynějška to bude jinak!“ řekl a oběd snědl sám. Nevděčnému psovi hodil jen malý kousek chlebové kůrky.

Pes se rychle poučil, že pána je třeba si vážit. Přestal lenořit a stal se z něho výborný strážce domu.

Je to tak. Někdo k nám bývá milý jen tehdy, když od nás něco potřebuje.

(S Ezopem o zvířátkách)

1. Víte, kdo je kovář? Co vyrábí?
2. Jak se choval pes ke kovářovi? Co dělal, když u kováře ucítil jídlo?
3. Myslíte, že se můžeme setkat s podobným chováním u některých lidí?
4. Jak kovář psa potrestal? Pomohlo to?
5. Přečtěte nahlas poučení, které krátký příběh (bajka) přináší.

Bajka je vyprávění, ve kterém **zvířata** nebo věci **jednají jako lidé**. Na jejich chování autor ukazuje špatné lidské vlastnosti. Bajka většinou končí radou pro život.